

عنوان مقاله:

نقش سرمایه اجتماعی در روند نوسازی بافت فرسوده شهرها با بررسی نمونه موردی محله امامزاده عبدا... تهران

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علیرضا کریمی رزکانی - کارشناس ارشد شهرسازی- برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات بروجرد

امیررضا فرشچین - کارشناس هیئت علمی جهاد دانشگاهی دانشگاه خوارزمی، کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقهای، دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

بافتهای فرسوده شهری نه یادواره خاطرات شیرین گذشته بلکه تبدیل به بستری ناکارآمد و کم ارزش برای شهرنشینان معاصر گشتهاند. عدم توجه به این بافتها چنان هزینههای اجتماعی، اقتصادی و حتی انسانی برای شهر دربرخواهد داشت که هر نوع بیتوجهی به چنین پدیدههای را غیر عقلانی جلوه میدهد. در این میان برنامه ریزی با رویکردی صرفا کالبدی و اقتصادی و غافل از مسائل اجتماعی و فرهنگی، در حل معضلات و مشکلات شهری ناکام بوده است. بر همین اساس بار دیگر توجه به محلات و جوامع خرد شهری در دستور کار شهرسازان قرار گرفته است. رویکرد برنامه ریزی محله محور، محلهها را واحد برنامه ریزی خود قرار داده و بر ابعاد مشارکتی، ظرفیتهای موجود در محلهها و سرمایه اجتماعی تاکید مینماید. در این مقاله، با انجام مطالعات کتابخانهای، میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه متناسب با هدف تحقیق و یافته-های مبحث نظری نسبت به جمع آوری اطلاعات در محله امامزاده عبدا... پرداخته شده است. سپس با تعیین شاخصهایی به سنجش سرمایه اجتماعی در محدوده مورد مطالعه پرداخته، که نتایج آن حاکی از پایین بودن میزان سرمایه اجتماعی در محله امامزاده عبدا... تهران است. بنابراین میتوان یکی از عوامل موثر در عدم تمایل ساکنین به مشارکت در نوسازی محدوده را پایین بودن سرمایه اجتماعی موجود بین ساکنین دانست.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، نوسازی بافت فرسوده، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289705>

